

Lov fastslog Lønningerne for lidt over 300 af de bedst lønede Embedsmænd, medens man lod henved 6,000 Funktionærer ved Statsbanedriften staa uden den Garanti, som ligger deri, at man har sine Lønningsforhold fastslaaede ved Lov. Jeg vil ikke sige, at der var stet disse Funktionærer nogen Stade, hvis man havde gjort det — det har ikke været Flertallets Mening, at ville pointere dette — men der er noget for den menige Mand betryggende i, naar han for saa vidt har brudt over tvært med sin Selvstændighed, at han har paataget sig en fast Ansættelse og det navnlig en fast Ansættelse med forholdsvis ringe vederlag, at han kan sige: Ja, nu er det dog blevet fastslaaet ved Lov, at jeg skal have den Løn; nu er jeg da sikker paa, at den ikke saa grumme let bliver sat ned eller forandret. Disse Betragtninger have i alt Fald været tilstrækkeligt Motiv for Flertallet til ikke at kunne blive staaende ved det meget ringe Antal Personer, for hvilket Lovforslaget foreslaar Lønningerne fastsatte ved Lov, og saa gik det der, som det undertiden gaar, naar man først begynder at forlade det Stade, man oprindeligt har staaet paa, at man kommer meget langt, inden man standser. Da man først kom til at røre ved Lønningsspørgsmaalet og at undersøge, hvor langt man skulde gaa med at fastsaa Lønningerne ved Lov, kom man dertil, at man endte med at foreslaa det høje Ting at fastsætte alle fast ansatte Personers Lønninger ved Lov. Jeg ser heller ikke, at der i og for sig kan være nogen stor Vanskelighed eller Risiko ved at gjøre dette. Det er jo nemlig Meningen, at Løben skal revideres om ganske saa Nar, og vi se jo, at det Lønningsreglement, hvorved Lønningerne nu ere bestemte, er affattet og stadfættet af Indenrigsministeriet under 5te Maj 1887, saa at det altsaa har 4—5 Nar paa Bagen, saa at der ikke vil være nogen Ulykke i, om man om andre 4—5 Nar skulde tage Lønningsloven op til Revision, for saa vidt der dertil skulde være Anledning. Det næste og vigtigste Spørgsmaal, hvori Udvalgets Flertal ikke har kunnet følge Regeringsforslaget, er med Hensyn til Organisationen. Man mente at have den Forpligtelse ved Behandlingen af dette store og omfattende Forslag, at undersøge det Spørgsmaal, som det overhovedet var muligt, om den Organisation, der er bygget op paa den ministerielle Bekendtgørelse af 5te Maj 1887, havde saa væsentlige Fortrin for det Bestyrelsesprincip, som man havde forladt, at det var de Dre været, som vilde blive at bringe for at beholde den ny Ordning, og da var man jo ganske naturligt henvist

til at undersøge saa godt som muligt i første Række de økonomiske Resultater af den ny Bestyrelses Ledelse af Statsbanedriften i de Nar, der ere hengaaede. Det vil jo være i frist Minde, at de Beløb, hvormed Statskassen er engageret i vore Statsbaner, forøges om ikke fra Dag til Dag, saa i alt Fald i ret betydelig Staa fra Nar til andet. Den Interessé, Staten som saadan har i en god økonomisk og forstandig Ledelse af Statsbanedriften, vokser altsaa i Omfang fra Nar til andet. Jeg behøver blot i saa Henseende at minde om, at vore Statsbaner nu staa Statskassen i et Beløb, naar man regner al Ting med, af 170 Millioner Kroner og lidt til. Men holder man de 7½ Million Kroner uden for Betragtningen, som i sin Tid bleve betalte som Overpris for de sjællandske Jærnbaner, og som jeg finder, man helst bør holde udenfor, var Beløbet desuagtet i Følge det sidste Statsregnskab den 31te Marts 1891 162,8 Millioner. Deraf er, siden de sjællandske Jærnbaner gik over til Staten, altsaa i den sidste tiaarige Periode, tilkommet som nyt Tilskud 42,8 Millioner. For 10 Nar siden, den 31te Marts 1881, stod nemlig vore Jærnbaner til Bogs ifølge Statsregnskabet for 119,9 Millioner, medens de som sagt nu staa i 162,8 Millioner. Deraf er medgaaet i runde Tal til ny Baner 11,6 Millioner, til Driftsmateriel og Søfartsmateriel til Jærnbanerne 14,5 Millioner, til Udvidelse af de bestaaende Jærnbaneanlæg, Udvidelse og Flytning af Jærnbaneanstasjoner, Anlæg af Dampfærgéhavne m. m. 16,7 Millioner, altsaa i alt 42,8 i de ti Nar. Det vil altsaa deraf ses, at det ingenlunde er smaa Interesséer, der er Tale om, og det er ingenlunde ligegyldigt, om den Administration, der er stillet i Spidsen for Statsbanedriften, er saaledes sammensat, at den virkelig baade vil og kan — og det lykkes for den — tagtage alle de mange Hensyn, der maa tages, ikke mindst i økonomisk Henseende. Det er selvfølgelig ikke ubelukkende til det økonomiske Princip, der maa tages Hensyn, men jeg maa atter og atter hævde, at Jærnbanedrift er en økonomisk Virksomhed, hvorved man ikke kan eller bør eller maa se bort fra et økonomisk Resultat, og navnlig har man ikke Lov til at se bort fra det økonomiske Resultat, naar Staten i saa stort Maal som her stet, er interesseret i Foretagendets økonomiske Fremgang. Vil man se paa Resultatet af den tiaarige Periode, forbyr det noget. Jeg skal ikke trætte Tinget med de forfærdelig mange Tal, men tillade mig blot at nævne det første og det sidste Nar af denne tiaarige Periode. Medens Gennem-